

3016 11/00

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 39872

Kl. 421, 13,01

Instytut Chemii Ogólnej *)

Warszawa, Polska

Wstrząsarka

Patent trwa od dnia 25 listopada 1955 r.

Wiele prac wykonywanych w laboratoriach chemicznych, szczególnie w pracowniach analitycznych, wymaga długookresowych wstrząsań (mieszania) o jednakowej amplitudzie wahań.

Wstrząsarka według wynalazku jest prosta w konstrukcji i łatwa do zmontowania i obsługi, przy czym może być stosowana do różnych naczyń. Wskutek możliwości zmiany ramienia wahnięć, liczby wahań na minutę oraz dzięki możliwości zamocowania naczyń w dowolnym położeniu, wstrząsarka może być stosowana do najrozmaitszych prac wymagających różnej intensywności wstrząsów.

Przedmiot wynalazku jest uwidoczniony tytułem przykładu na rysunku, na którym fig. 1 przedstawia widok perspektywiczny wstrząsarki, fig. 2 i 3 zaś — dwa rzuty uchwytów bloczkowych, przy czym fig. 2 jest częściowym przekrojem według linii AA na fig. 3. Wstrząsarka według wynalazku (fig. 1) składa się z dwu jednakowych uchwytów bloczkowych A połączonych

ze sobą sprężynkami B. Jeden z uchwytów służy do zamocowania wstrząsarki za pośrednictwem drążka na statywie D za pomocą zacisku C, drugi zaś do zamocowania łapy E. W celu otrzymania większego ramienia wahań zamiast łapy można w uchwyt włożyć drążek, do którego z kolei przymocowuje się dopiero łapę. Drążki lub łapę mocuje się w uchwytach za pomocą śrubek zaciskowych G.

Uchwyt, w którym zamocowana jest łapa jest zaopatrzony w dźwignię H, w której wycięciu podłużnym przesuwana jest korba, napędzana przez silnik elektryczny; korba ta powoduje ruch dźwigni i uchwytu. Wychylenia uchwytu ograniczone są sprężynkami I — amortyzatorami. Do napędzania dźwigni może być użyty normalny silniczek laboratoryjny K z regulowaną liczbą obrotów, na wałku którego zamocowana jest tarcza L z korba.

Liczba i wielkość wychyleń zależna jest od ramienia dźwigni, liczby obrotów silnika oraz od położenia łapy. Parametry te można w dowolny i łatwy sposób zmieniać i regulować, co daje dużą skalę wstrząsów i wychyleń.

*) Właściciel patentu oświadczył, że współtwórcami wynalazku są inż. mgr Wacław Weigt i inż. Tadeusz Kozerski.

W celu umieszczenia w uchwycie drążków o różnej średnicy (fig. 2) zastosowano w wydrążeniach obydwu uchwytów krzyżujące się kołeczki *P*, po kilka w każdym, wskutek czego otrzymuje się lepsze przyleganie drążków przy zaciskaniu oraz łatwiejsze przesuwanie przy zwolnionym docisku.

Uchwyty bloczkowe *A* mogą być wykonane z dowolnego materiału, a więc z metalu, masy plastycznej lub nawet z drewna, zależnie od warunków pracy.

Zastrzeżenia patentowe

1. Wstrząsarka, znamienna tym, że zawiera dwa uchwyty bloczkowe (*A*) połączone sprężynkami-amortyzatorami (*J*), przy czym jeden

uchwyt bloczkowy służy do zamocowania przyrządu za pośrednictwem drążka na statywie (*D*), drugi zaś zaopatrzony w dźwignię (*H*) z wycięciem, w którym przesuwają się korba napędzana silnikiem elektrycznym, do zamocowania łąpy (*E*) do trzymania naczynia z cieczą.

2. Wstrząsarka według zastrz. 1, znamienna tym, że uchwyty bloczkowe (*A*) posiadają w wydrążeniu krzyżujące się kołeczki (*P*), które zapewniają przyleganie drążków przy docisku oraz pozwalają na stosowanie drążków o różnej średnicy.

Instytut Chemii Ogólnej

Zastępca: Kolegium Rzeczników Patentowych

Fig. 1

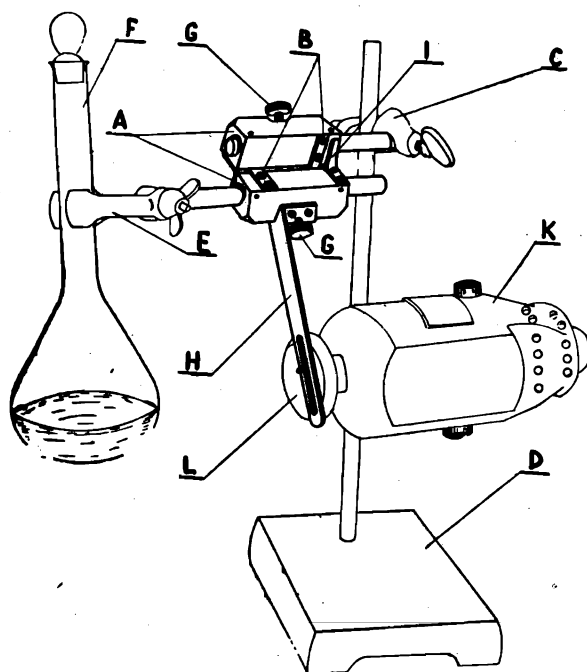

Fig.2

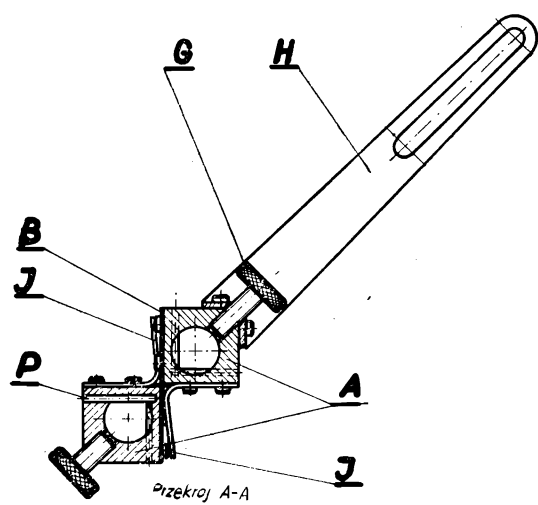

Fig.3

